

Ülést tartott a városi tanács

(Folytatás az 1. oldalról.) erőforrás enyhe növekedése csak a hetedik ötéves terv végén következnek be. A foglalkoztatottak ágazati megoszlásánál folytatódik a korábbi évek alapvető tendenciája, miszerint csökken az anyagi és nő a nem anyagi ágakban dolgozók száma. A teljes foglalkoztatás további fenntartása alapvető cél marad, de már nem nyújt garanciát az egyén számára, hogy feltétlenül abban a foglalkozásban, és annál a vállalatnál tudják foglalkoztatni, ahol pályáját elképzelte, vagy elkezdte.

Vállalatokról szólva az elemzés megállapítja: a

gazdálkodás feltételeinek szigorúszása szemléletváltást igényel a munkáltatók létszámgazdálkodási gyakorlatában, főleg az üzemi és munkaszervezés színvonalának emelésében, a rugalmas foglalkoztatási formák alkalmazásában, a munkaidőrendben, a belső létszámtartalékok feltárásában és a veszteségidők csökkentésében. A gazdaságirányítás komplex fejlesztése ezt a szemléletet mindenképpen ki fogja kényszeríteni.

A városi tanács határozata a munkaügyi osztályt több olyan feladattal terheli, amelyek elősegítik a racionális munkaerő-gazdálkodást.

Új tanácsrendelet

A tanács törvény és végrehajtási rendeletének módosítása, valamint a községi tanács irányításában bekövetkezett változások, továbbá az újabb tapasztalatok hasznosítása szükségessé tette a tanács és szervei működési szabályzatának felülvizsgálatát és korszerűsítését. Mivel központi jogszabályok változása folytán az előző szabályzat számos

részben módosításra szorul, célszerűbbnek látszott teljes szövegében új tanácsrendelet megalkotása.

Az új szabályzattervezetet előzetesen széles körben ismertették és megvitatták társadalmi fórumokon, s az itt elhangzott észrevételeket az előterjesztett tervezetbe beépítették.

A testület az új tanácsrendeletet elfogadta.

Mit vizsgál a NEB?

A közigazgatási átszervezés óta a Szegedi Népi Ellenőrzési Bizottság évi munkatervének elfogadása a városi tanács jogszabályai közé került. A városi NEB idei munkatervét a tanács a tegnapi ülésén elfogadta. Eszerint a népi ellenőrök az idén utóvizsgálatot szerveznek Szeged város vezetékes gáz-hálózat-fejlesztése, különös tekintettel a magánérős építési témakörben, továbbá megvizsgálják a távhőszol-

gáltatás színvonalát, és annak fejlesztési lehetőségeit Szegeden, majd a kiskertek, hétvégi kertek kialakítását, hasznosítását és ellátó szerepét.

Tájékoztatót kér a NEB az idén a városi tanács építési-közelkedési osztályának vezetőjétől a magánlakás-építési helyzetéről, és a tanács támogatás formáiról. Részt vesz a szegedi NEB megyei és országos témák vizsgálatában is.

MALÉV-tájékoztató

Csütörtökön, az Utazás '84 keretében sajtótájékoztatót tartottak a MALÉV vezetői. Bejelentették: március 25-én lép életbe a nyári menetrend.

Mint elmondták, az idei szezonban csaknem 200 járatot indít hetente a magyar légitársaság. Új vonalakat nem kapcsolnak be a forgalomba, de jó néhány irányba sűrítik, illetve az igényekhez igazítják a járatokat. Így például a naponta indított moszkvai gépeken kívül ezután pénteken és vasárnap délután is megy egy gép a szovjet fővárosba.

A honvédelmi nevelésről

Vezető ifjúsági testületek nemrégiben tárgyalták a fiatalok hazafias, honvédelmi nevelésének kérdését, és tapasztalatokat. A KISZ Központi Bizottságán a közelmúltban jött létre a Honvédelmi Nevelési Tanács titkársága, amely arra hivatott, hogy irányítsa az ifjúsági szövetségben végzendő munkát, valamint a fegyveres testületek ifjúkommunistáinak tevékenységét.

Tegnap, csütörtökön, a KISZ Csongrád megyei bizottsága mindezek kapcsán, valamint figyelembe véve a fiatalok körében tapasztalható mind nagyobb érdeklődést a téma iránt, fórumot rendezett Szegeden, az MHSZ Csongrád megyei vezetőségének székházában. A párt- és az állami szervek, a fegyveres erők és testületek, valamint a KISZ képviselőit dr. Bódi György, a KISZ KB tagja, a megyei KISZ-bizottság első titkára közönlözte. A fórumon Pető György, a KISZ KB Honvédelmi Nevelési Tanácsa titkárságának vezetője tartott vitaindító előadást a KISZ honvédelmi nevelő munkájáról.

Történelmi alapműveletek

Egy kedves ismerősöm nyomta kezembe a minap a nyolcadikosok idén bevezetett reformtankönyvének második kötetét, melynek címe igen megverő és felismert célokat sejtet: *Történelem és állampolgári ismeretek*. Cím-lapján az Országház csipkés épülete, hátsó borítóján, József Attila versrészlete alatt, néhány ajánló sor. Többek között ezek a mondatok: „*Ez a tankönyv a mai Magyarországot történelme. Mint évszázadokon keresztül, ma is, eredmények és kudarcok, örömeik és gondok változatjait egyaránt népünk életében. Tanuljunk meg jobban eligazodni e tankönyv segítségével a mai szocialista hazánk gazdasági, társadalmi, kulturális életében...*”

Gondoltam, lehet valami svindli a dologban, valami titokzatos, amiért a történelem-tanár a kötet lapozgatására biztatott. Nem kellett sokáig nyomoznom, s csak úgy sorjázta a kérdő- és felkiáltójelek. Mert amennyire örömdetes annak felismerése, hogy a tizenéveseknek utbagazatára van szükségük, mielőtt kilépnék az Éltbe, legalább annyira fontos, hogy ez az „élet” egyenlő legyen a körülöttünk létező valósággal. Tény, hogy az akceleráció elsősorban a test korábbi érettségét jelenti, de az is tény, hogy sok társadalmi jelenség, a tömegkommunikációs árhullám, a szerteágazó élmények átrendezték a gyermeki gondolkodásmódot, befolyásolták a tudást és az érzelmi életet, hatottak világlátásukra, felfogásmodjára. Ezt nem észrevenni, ehhez nem alkalmazkodni végzetes hiba, a pedagógia sokrétű feladatai között a változó világ új és új problémáit gyorsan és mozgékonyan nem akceptálni egyszerűen bűn. A szinkron — mely régen beszélünk, vitatkozunk, elemzünk, sőt hajtunk és legyintünk — társadalom és oktatás-nevelés között megbomlott, az utóbbi alig-alig képes nemhogy a problémák megelőzésére, de a lépéstartásra sem. Nem hiszem, hogy ez megalapozatlan téria, vagy túlságosan sötéte sikeredett kép. Ime, egy jó szándékú és fontos tankönyv, teli ellentmondással.

Hadd ragadjak ki néhány példát. Bár szó esik a szocialista gazdaság felépítéséről, lényegéről, a tulajdonviszonyokról, de vajon miként magyarázható meg egy tizenéves serdülőnek, hogy apia „a második gazdaságban” tevékenykedik, s hogy az itt szerzett jövedelem jóval több, mint a munkahelyén kapott. Hogy mi rejlik amögött, hogy „apád azért dolgozik, hogy neked több legyen”. Több, azaz kénevalmesebb legyen az egyenlőség, hogy fussa a nyári közös üdülésre, hogy megvásárolhassák a legújabb divat szerint készült ruhát, mert hogy az osztályban már néhányan abban feszítenek. (Hol van már a köpeny, a diáksapka, az egyenruha?) S kicsoda családmódel 1984-ben: apa a gyárban dolgozik, anya otthon van, főz a családra, és gondozza a kistestvért. S mikor jár bevásárolni üttörő-nyakkendőben egy tizenéves, napi időbeosztásában ma lényegesen több helyet foglal el természetesen a zenehallgatás, a csoportos csavargás vagy a különóra, mint az egyenruhás őrsi kirándulás. Egyszóval, ez a friss kötet legalább húszéves életmodelleket konzervál. Ábrán olyan kockaházak, ötvenes-hatvanas évekbeli középületek láthatók, amelyek ellen egyre többször emeljük fel szavunkat, mert sivárak, mert túlhaladtak, mert változásra éretek. S ebben a hamis képen a munkást kizárólag overálban és smicisapokban lehet ábrázolni, az értelmiségi természetesen kopasz és szemüveges, a tanár nő nyakig gombolja köpenyét, a suszter öreg, mint az oroszgút, és nyűtt paraszteszímákat sarkal. Mi köze ennek

mai valóságunkhoz, kicsoda múltba iránuló lencserendszer vetíti elénk ezeket az ábrákat?!

S ekkor még nem is szoltam olyan, nem csupán szemléleti alapműveletek hibáiról, mint az egyik ábra matematikai torzképe. (Milyen rosszul esik nekünk, magyaroknak, ha a külföldiek sematikus képet festenek rólunk, mily megalázó a „gulás, paprikás, csikós-Magyarország”) Ime, a nyolcadikos könyv „ellenérve”. A kapitalizmus ellentmondásainak fölörakoztatása közben egy grafikon, „Lakásviszonyok Franciaországban” címmel. Eszerint: nyomortanyákon él 26,4 százalék, túlszűfolt lakásban 56,8 százalék, igen kritikus körülmények között 16,8 százalék. Végezzük el az összeadást: $26,4 + 56,8 + 16,8 = 100$. Ezek szerint a franciák között egyetlen egy sincs, aki összkomfortos lakásban, saját, kényelmes családi házban, vagy palotának is nevezhető épületben lakik. De hát mit kezdjen az a szerencsétlen nyolcadikos, akit netalántán szülei már végigkocsikáztattak Európán, vagy az a többség, akik a mozivásznon vagy a televízió képernyőjén bepillantottak egy-egy francia munkás irigylésre méltó otthonába. S mit kezdjen az a szerencsétlen gyerek azzal a három szakadt munkással, akik az ábra szerint egy „Pax” feliratú táblával tüntetnek. Mert naponta lát tüntetést, bár valószínű, nehezen tudja megkülönböztetni, kik a békemenedek résztvevői, kik vonulnak a munkanélküliség ellen, az emelkedő lakberek, a környezetszennyezés ellen — s vajon különbséget tud-e tenni, ha mindez Londonban, Varsóban vagy Buenos Airesben történik? Vagy csak a szuperdzsekit, a klassz trikót veszi észre a képeken? Egyszóval, a valóban bonyolult világot lehet-e ennyire sematizálni, hisz ez már a valóság meghamisítása. Kétség nem fér a szerzők jószándékához, s ahhoz a tulajdonképpen okos módszerhez, hogy az ismeretváltást követően értelmes feladatokat igyekeznek kitűzni. Például: „*Figyeld a napi híreket! Gyűjtsd az adatokat a tőkés világ gazdasági problémáiról!*” De hogyan gyűjtösz, ha modellje egysíkú, s kizárólag egyetlen alampövelet elvégzésére alkalmas? Csoda-e, ha a tizenévesek kialakulatlan tudatát és egész viszonyukat a tőkés világhoz megzavarja ez a primitív sematikus fekete-fehér kép?

Hány osztályteremben olvasható az jelmondat: *Nem az iskolának, az életnek tanulunk!* A pszichológus, a szociológus, a jogász pedig panaszkodik. Tapasztalataik szerint az iskola idilli képet fest a valóságról, túlságosan steril modelleket követel a gyerekektől. S kikerülve az iskolapadokból, hiányzik belőlük a valóságérzés, a problémamegoldó képesség, az eligazodás biztonsága, a konfliktusok feloldására való vállalkozás. Nem tudnak vitatkozni, és nincs toleranciájuk, s ennek egyenes következménye, hogy nem vállalják az étellel természetesen együttjáró küzdelmeket, a nehézségeket, s hamar megadják magukat. Abba hagyják tanulmányaikat, otthagyják a családot, felülten kapcsolatot kótnak, kerülnek a munkát, városabb terepeken próbálnak szerencsét, a kisebb ellenállást választják. Meggyőződés, hogy ha áttételesen is, de mindehhez hozzásegít az olyan hamis, idealizált és végig nem gondolt kép, amit a mai Magyarországról és világunkról ez a tankönyv fest. S akkor hiába a József Attila-idezet igazsága: „*A harcot, amelyet őseink vívtak, / békévé oldja az emlékezés / s rendezni végre közös dolgainkat, / ez a mi munkánk, és nem is kevés.*” Ezt vállalni kell!

Tandi Lajos

Állami és egyházi vezetők találkozója Szegeden

Tegnap, csütörtökön a megyében működő egyházak vezetői — dr. Káldy Zoltán, a déli evangélikus egyházkerület püspöke, dr. Timkó Imre, a magyarországi görögkatolikus egyház püspöke, dr. Bánk József, a váci egyházmegye érsek-püspöke dr. Udvardy József, a szeged-csanádi egyházmegye püspöke, Arató Ferenc, a tiszántúli református egyházkerület főjegyzője és munkatársai — ellátogattak Szegeden a Csongrád megyei tanács székházába, ahol Szabó Sándor, a megyei tanács elnöke és Molnár Sándor, a Hazafias Népfront Csongrád megyei bizottságának titkára fogadta őket. A találkozó részt vettek: dr. Koncz János, az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának titkára a megyei tanács vezető munkatársai és Szalma János, az Állami Egyháziügyi Hivatal főosztályvezető-helyettese.

Molnár Sándor üdvözölte a vendégeket, majd szólt a világhelyzet alakulásáról, a nemzetközi feszültség növekedéséről, a békeharc feladatairól, s nagyra értékelte azt a szolgálatot, amelyet az egyházi vezetők irányításával az egyházak a béke megvédése a megye gazdasági, politikai célkitűzéseinek megvalósí-

tása érdekében vállaltak és teljesítenek. Szabó Sándor tájékoztatót tartott a megye gazdasági, társadalmi fejlődéséről, az építőmunkában elért eredményekről, gondokról és változó feladatokról a társadalmi-politikai feladatokról, amelyek megvalósításán a megye lakossága fáradozik. Szólt a közigazgatás korszerűsítéséről, a járáskor megszüntetéséről adódó megyei teendőkről, a műemlékek és műkincsek védelmének fontosságáról, a temetők rendjének tanácsai és egyházi feladatairól.

A találkozó során kifejtette gondolatait dr. Bánk József, dr. Káldy Zoltán, Arató Ferenc, dr. Udvardy József, dr. Timkó Imre, Imre Ernő szentesi református lelkész, és dr. Koncz János. A felszólaló egyházi vezetők megköszönték a tájékoztatást, s az eszmecserét a kölcsönös bizalom és együttműködés jeleként értékelték. Kifejezték abbéli szándékukat, hogy az általuk képviselt egyházak, s híveik továbbra is részt vesznek a legfontosabb társadalmi, szociális, emberbaráti feladatok megoldásában, a hazaszeretet erősítésében. A találkozó résztvevői megállapították, hogy a gazdasági nehézségek ellenére a megye lakosságának társadalmi egysége szilárd, az

egyházak is arra töreksznek, hogy a munkaerőkölcsőt erősítve az elért eredményeket megvédjék. Valamennyien egyetértettek abban, hogy az állami és társadalmi szerveknek, az egyházaknak mindent el kell követniük a családok, a társadalmi morál védelméért, a nemzeti egység biztosításáért. Minden felszólaló hangsúlyozta a béke védelmének fontosságát, s a békéért folytatott harcból az együttműködés, az együttes erőfeszítések szükségességét. Az egyházi vezetők a megyei és az országos feladatok megvalósításában támogatásukról biztosították a megye vezetőit.

A találkozózt követően felkeresték a Szegedi Szalámigyár és Húskombinátot, ahol Juhász István termelési és műszaki igazgató fogadta őket.

Baptisták választó közgyűlése

A magyarországi baptista egyház március 21–22-én megtartott országos választó közgyűlése elnökséget és elnököt választott. Az egyház elnöke Viczián János lelkész lett. A közgyűlésen részt vett dr. Knud Wümpelmann, az Európai Baptista Szövetség főtitkára. Az elnökség csütörtöki ünnepélyes be-

Kitüntetés

Tamács Lajos akadémikusnak, az MTA Nyelvtudományi Intézete nyugalmazott igazgatójának a nyelvtudományok terén végzett kiemelkedő, iskolateremtő tevékenységéért, valamint tudománypolitikai és tudomány szervező munkásságáért elismeréseként 80. születésnapja alkalmából az Elnöki Tanács a Szocialista Magyarorszáért Erdeméretet adományozta.

Operaházi rekonstrukció

A Középületépítő Vállalat dolgozói március végén adják át az Operaház első épületrészét, az öltözői szárnyat, s ezzel a dalszínház megkezdheti a beköltözést is. Az épületrészek további átadásait úgy ütemezik, hogy augusztus 1-től a művészek megkezdhesék az előadás próbáit. A 100 éves épület rekonstrukciója 80 százalékos készűtségű fokon áll. Képünkön: tatarozzák a külső részt

